

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem doma za celo leto 2 glid. 50 kr., za pol leta 1 glid. 30 kr., za četrlet 85 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Doležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobijo se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisni se ne vračajo, napačani listi se ne sprejemajo. Za ostanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Zmaga krščanskih socialistov na Nižjem Avstrijskem.

Liberalcem se v novejšem času slaba godi, nikjer pa tako, kakor na Dunaju in sploh na Nižjem Avstrijskem. Dunajski mestni zastop so že lani zgubili. Letos so bile volitve za deželni zbor, v katerem so do zdaj gospodarili liberalci, pa ne bodo več. Tri stranke so si stale nasproti: krščanska, liberalna in nemško-narodna. Liberalci so vedeli že naprej, da bodo zgubili mnogo sedežev, zato v nekaterih krajih niti kandidatov niso postavili; da bodo pa dočakali tako hud poraz, tega vendar niso pričakovali. V kmečkih občinah, ki so pred kratkim izvolile 21 poslancev, niti jednega sedeža niso mogli uloviti; izvoljenih je bilo 18 krščanskih socialistov in trije taki, ki cikajo bolj na nemško-narodno stran. Liberalci so upali, da jim bo v mestih sreča milejša. Pa tudi tukaj so se varali.

Prej so imeli liberalci v mestih 22 sedežev, zdaj so v malih mestih obdržali komaj deset. Na Dunaju je v osrednjem mestu (I. kraj) in Leopoldovem predmestju (II. kraj), v katerih dveh okrajih prebiva največ Judov in so prej vedno liberalci zmagovali, prišlo do ožje volitve, in sta dr. Lueger in Lovrenc Müller v II. okraju zmagala. Krščanski socialisti so liberalcem vzeli IX. dunajski kraj in mestne skupine Št. Polit in Tulln; borili so se pa tudi zoper nemške narodnjake in jim vzeli IV. in X. dunajski kraj, kjer sta propadla Pacher in Hauck.

Se bolj sramotno so nemški nacionalci Schönerejeve barve in liberalci propadli po drugih dunajskih okrajih; ujeli so le neznatno število glasov. Liberalna in nemško-narodna stranka sta obe skoraj v prah stolčeni, zmagovalci pa so krščanski volilci, kar nam služi v vesel dokaz, da se tudi med trdimi Nemci in celo v glavnem mestu naše države vera v Kristusa zopet bolj in bolj oživlja. Ljudstvo pač spozná, da boljši časi za revno ljudstvo ne morejo prej priti, dokler ne stopi zopet v veljavo Kristusova zapoved: »Ljubi bližnjega, kakor samega sebe!«

Vojska pa je bila tudi med nemškimi narodnjaki in med liberalci, in sicer najbolj po malih mestih. Topeni so bili liberalci in so zgubili mestne skupine Horn, Korneuburg in Dunajsko Novomesto. Zvesta je liberalcem ostala le kupčijska zbornica, v katerej imajo Judje prvo besedo; izvolila je štiri liberalne poslance.

Nižjeavstrijski deželni zbor šteje 78 poslancev. Izmed teh je zdaj v mestih 23, na kmetih 18 zanesljivih krščanskih socialistov in dva škofa, torej imajo kristjani 43 poslancev, torej močno večino. Vsled kompromisa pa so tudi v velikem posestvu štiri sedeže pridobili.

Nižjeavstrijski deželni zbor bo imel torej zanaprej krščansko-socialno lice. Krščanska vera bo zopet v časti, kakor v starih časih, duhovniki se bodo zopet

spoštovali, delale se bodo zopet pravične postave, da bo revnemu, delavnemu ljudstvu mogoče živeti. Izgled Dunaja in sploh Dolenje Avstrije, ki je središče naše države, bo blagodejno uplival tudi na druge avstrijske dežele; kar bo nižjeavstrijski deželni zbor v prid ljudstva sklenil, o tem se bo govorilo po celi državi, in tudi po drugih deželah, kjer zdaj še liberalna sapa piha, se bodo duhovi vzbujali in bodo terjali enakih postav.

Veselo znamenje je nadalje, da so tudi Bismarckovci (nemški narodnjaki) po največ krajih propadli in bodo v deželnem zboru v kot potisnjeni. Trdi Nemci Dolenje Avstrije so s tem pokazali, da hočejo ostati zvesti Avstrijanci in se nočejo podati pod pruski jarem; osvedočili pa so s tem tudi, da jim ni mar za ščuvanje (hujskarije) zoper druge narode, kakor jih učijo nemški narodnjaki, da hočejo nasprotno s Slovani in drugimi avstrijskimi narodi v miru živeti. On si želijo le pravičnih postav, in da se zabrani vsakošna sleparija in odrtija, kakor je bila v cvetu pod liberalnim gospodarstvom. Ker imajo pa pri odrtiji in slepariji ponajveč Judje svoje prste vmes, zato tirjajo krščanski socialisti, naj se naredijo zoper judovske sleparije bolj ojstre postave, kar bi bilo čisto prav.

Izgled vrlih Dunajčanov in trdih Nemcev Dolenje Avstrije naj bi posnemali naši posili-Nemci, ki po svojem rodu se pravi Nemci niso, pa vendar ne tuhtajo nič drugega ko to, kako bi Slovence ugonobili in ob vse narodne pravice pripravili, čeravno jim Slovenci niso nič na potu in jim tudi nič zalega ne storijo. Po izgledu pravih Nemcev naj bi tudi oni začeli spoštovati vero in duhovnike, potem bo zopet mir med nami in bodo zmrznili tisti strupeni članki, ki jih zdaj čez naše glave razlivata »Deutsche Wacht« in »Marburger Zeitung«. Morda bo tudi naše posili-Nemce enkrat pamet srečala!

Za naše kmete.

V proračunskem odseku državnega zbora je opzarjal v seji dne 4. novembra g. poslanec Fr. Robič poljedelskega ministra na razkosovanje zemljišč po Štajarskem sploh in zlasti po južnem Štajarskem. Agenti, kateri kmečke razmere dobro poznajo, hodijo od občine do občine in porabljajo vsako zadrego kmetovalca, skušajo ga pregovoriti, da bi jim posestvo prodal; kmetija pa se potem razkosa in na drobno proda, kmečka posestva pa vsled tega minevajo. Vlada se bode morala takemu početju odločno ustaviti.

Govornik je nadalje poudarjal potrebo regulacije pesniškega potoka na Spodnjem Štajarskem. Govori se o tej stvari že od leta 1803. Da se zadeva še ni dovršila, tega je pač po največ kriv štajarski deželni zbor;